

«Η Εκκλησία μετά την πανδημία» στο επίκεντρο του Ιερατικού Συνεδρίου της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Η Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, στα πλαίσια της νέας ιεραποστολικής χρονιάς 2021-2021, διοργάνωσε την Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου 2021, στο Πνευματικό Κέντρο της το 19ο Ιερατικό Συνέδριο, με θέμα «Η Εκκλησία μετά την πανδημία».

Το Πρόγραμμα του Συνεδρίου, άρχισε το πρωί με Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Αγίας Παρασκευής πόλεως, ιεουργούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου**, στο τέλος της οποίας τελέστηκε μνημόσυνο για τους Αρχιερείς, τους ιερείς και διακόνους, καθώς και τους μοναχούς και τις μοναχές που διακόνησαν στην **Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας**.

Την έναρξη του Συνεδρίου έκανε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος με θέμα «Η Εκκλησία μετά την πανδημία». Ο κ. Νεκτάριος τόνισε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Αυτό το οποίο δεν φαίνεται να είναι κοντά, είναι η έξοδος από την πανδημία. Οι όποιες αισιόδοξες προβλέψεις ότι είτε με τα εμβόλια είτε με την ανακάλυψη φαρμάκων, τα οποία ακόμη αναμένουμε, η πανδημία θα τεθεί υπό έλεγχο και θα περιοριστεί, δεν επαληθεύθηκαν, στον βαθμό τουλάχιστον που θα περιμέναμε. Διαπιστώσαμε, ακόμη κι αν αυτό δεν ομολογείται επισήμως, ότι οι δυνατότητές μας δεν είναι τόσο επαρκείς. Ότι τελικά η επιστήμη δεν έλυσε όλα τα προβλήματα του ανθρώπου. Ότι ταπεινώθηκε η «επληρμένη οφρύς» των όσων θεωρούν πως είμεθα παντοδύναμοι, ότι δεν φοβόμαστε τις ασθένειες και τον θάνατο, ότι η

τεχνολογία και η πρόοδος έχουν καταστήσει τον άνθρωπο έναν «μικρό θεό», ότι η βοήθεια άνωθεν και η πίστη στον Θεό είναι ξεπερασμένες αντιλήψεις. Και παραζαλισμένοι, προσπαθούμε τώρα να χαράξουμε τα επόμενα βήματά μας. Η εποχή της πανδημίας ξεκίνησε. Πότε άραγε θα τελειώσει;

Άνευ δικής μας ευθύνης έχουμε εμπλακεί στην υπόθεση της υγείας. Το κράτος μας χρησιμοποιεί επειδή γνωρίζει την δύναμη και την απήχηση της Εκκλησίας, ώστε να βάλουμε πλάτη, κατά το κοινώς λεγόμενον, για να εμβολιαστούν οι άνθρωποι, να τηρήσουν τα μέτρα, να μη δείξουμε ότι είμεθα εκτός της κοινής προσπάθειας. Το ίδιο το κράτος που επιτέθηκε στην Εκκλησία αποστερώντας τους πιστούς από θεμελιώδεις ελευθερίες, καθώς το δικαίωμα στην λατρεία είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο και δεν αναστέλλεται για κανέναν λόγο, ούτε καν σε περίπτωση πολέμου και αυτή η συνταγματική κατοχύρωση ισχύει και την Ευρώπη και στον πολιτισμένο γενικά κόσμο. Το ίδιο το κράτος το οποίο δεν δίστασε να μας απαγορεύσει να τελούμε την θεία λειτουργία κατά την πρώτη περίοδο της πανδημίας και της καραντίνας. Το ίδιο το κράτος το οποίο ανέχτηκε ή και ενορχήστρωσε τις κατηγορίες εναντίον της θείας κοινωνίας, αμφισβητώντας το πρόσωπο του Χριστού και ταυτίζοντας την ορθόδοξη πίστη και παράδοση με την προτεσταντική θέαση των ιερών μυστηρίων, δηλαδή θεωρώντας τα ως σύμβολα και όχι ως τρόπο οντολογικής κοινωνίας και ενώσεως με τον ίδιο τον Θεάνθρωπο Κύριό μας.

Όπως ήδη επισημάναμε σε σχετική εγκύκλιο, το ζήτημα του εμβολιασμού είναι ιατρικό ζήτημα και όχι ζήτημα πίστεως. Κάποιοι από εμάς όμως το έχουμε αναγάγει σε ζήτημα σωτηρίας της ψυχής μας, συντελώντας σε διαιρέσεις. Όταν μας ζητούν να εφαρμόσουμε νόμους οι οποίοι είναι επιβλαβείς για την πνευματική πορεία και σωτηρία τόσο ημών όσο και του ποιμνίου μας, εκεί είμαστε ανυποχώρητοι. Όταν όμως οι όποιοι νόμοι έχουν να κάνουν με την καθημερινότητα της ζωής και της επιβιώσεως των ανθρώπων και δεν μας ζητούν να πάψουμε να λατρεύουμε τον ζώντα Θεό, να κοινωνούμε, να πιστεύουμε στα πατροπαράδοτά μας, εκεί πρέπει να φερθούμε ως υπεύθυνοι πολίτες.

Δεν δικαιούμαστε να αναλαμβάνουμε ευθύνες για ο,τι δεν μας αναλογεί. Είναι αδιανόητο να διαβάζουμε πως υπάρχουν πνευματικοί που απειλούν με επιτίμιο στερήσεως της θείας κοινωνίας όσους εμβολιάζονται! Η πνευματική μας εξουσία είναι του «δεσμείν και λύειν» αμαρτίες και όχι για να ασχολούμεθα με ιατρικά θέματα και να καθιστούμε τις προσωπικές μας θέσεις και απόψεις θέσεις δήθεν του Θεού και της Εκκλησίας.

Είναι πλάνη να μεταθέτουμε τα γεγονότα των καιρών σε εσχατολογικό επίπεδο και να κινδυνολογούμε φοβίζοντας τους ανθρώπους ότι ήρθε το τέλος του κόσμου. Πως όποιος εμβολιαστεί, γίνεται οπαδός του Αντιχρίστου. Ότι καταργείται η ελευθερία της βουλήσεώς μας με το εμβόλιο. Αυτή η ελευθερία είναι στοιχείο του

κατ' εικόνα Θεού που μας δίδεται εν Αγίω Πνεύματι. Είναι πλάνη να ισχυριζόμαστε πως ο άνθρωπος μπορεί να αφαιρέσει την ελευθερία της βουλήσεως από τον συνάνθρωπό του, εάν εκείνος δεν την παραχωρήσει εν επιγνώσει. Ακόμη κι αν η ελευθερία του σώματός μας καταστρατηγείται, η ελευθερία της σκέψεως και της βουλήσεώς μας δεν μπορεί να καταργηθεί. Αλλιώς, γίνεται ο άνθρωπος θεός.

Η πανδημία θα κάνει τον κύκλο της. Ποια Εκκλησία όμως θα μείνει στην σκέψη των ανθρώπων; Αν δεν κινητοποιηθούμε, να αναδιοργανώσουμε την ενοριακή μας ζωή και διακονία, θα μείνουμε μόνοι μας; Δεν μπορούμε να παραμένουμε αδρανείς, με το πρόσχημα της πανδημίας. Δεν μας πειράζουν οι μάσκες εντός του ναού. Ο εφησυχασμός και οι δικαιολογίες ότι για όλα φταίει ο κορωνοϊός μας καθιστούν επιλήσμονες της αποστολής μας. Ας επανέλθουμε στην λειτουργική τάξη, στην κατηχητική τάξη, στην φιλανθρωπία, κινητοποιώντας τους ενορίτες μας.

Δεν δυνάμεθα να είμεθα ελευθεριάζοντες. Είμεθα συντηρητικοί. Πρωτίστως όμως καλούμεθα να άρουμε τον σταυρό μας. Να συμπάσχουμε με τον κάθε χριστιανό αδελφό μας. Να δεχόμεθα τους πάντας με καλοσύνη και αγάπη. Να δείχνουμε τον Χριστό και όχι τις δικές μας απόψεις. Να δίδουμε αληθινή μαρτυρία πίστεως, όχι όμως με ακρότητα και φανατισμό προς οιαδήποτε κατεύθυνση. Η Εκκλησία είναι σύνθεση, ενότητα και ομόνοια. Λειτουργούμε ως πρόσωπα καταλλαγής, νουθετούμε, πορευόμεθα στην οδό της σωτηρίας και όχι της αυτοδικαιώσεως. Οι πάντες χωρούσι στην Εκκλησία, αρκεί να λειτουργούν με αγάπη για τον αδελφό τους».

Κύριος εισηγητής του συνεδρίου ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, ο οποίος μίλησε με θέμα τις ποιμαντικές ευθύνες των επισκόπων και του κλήρου για την μετά την πανδημία πορεία της Εκκλησίας.

Ο κ. Νικόλαος τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι η πανδημία γκρέμισε τις σταθερές που είχαμε ως δεδομένες, ότι μπορούμε με τα επιστημονικά εργαλεία να καλύψουμε με επάρκεια το ζήτημα της δημόσιας υγείας, αποδείχτηκε η ανεπάρκεια των ανθρώπινων μέτρων, κλονίστηκε η εμπιστοσύνη στους θεσμούς, στα πολιτικά όργανα, τις κυβερνήσεις και τις επιτροπές, αν θέλουν, αν ξέρουν, αν μπορούν. Παράλληλα, κλονίστηκε η εμπιστοσύνη στην επιστήμη, στην ασφάλεια και την αλήθεια της πληροφορίας, αλλά και άλλαξε ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί η οικονομία. Τα κέρδη διαχέονται μέσω των κρατών, αλλά σε ιδιώτες, οι οποίοι τα διαθέτουν όπως κρίνουν. Η δυσκολία των μετακινήσεων απομυθοποίησε τον ταξιδιώτη άνθρωπο, ενώ τα 4 δισεκατομμύρια έγκλειστοι την εποχή της καραντίνας έδειξαν ότι η απόλυτη ελευθερία ήταν ψευδαίσθηση.

Ο covid 19 είναι πανδημία, μεταδίδεται ταχύτατα, η εξέλιξη στην υγεία είναι απρόβλεπτη, ο τρόπος του θανάτου είναι ο πλέον επώδυνος, καθώς προκαλεί ασφυξία στον άνθρωπο και τον οδηγεί στην απόλυτη μοναξιά, οι μεταλλάξεις είναι ισχυρές, ενώ ήδη κρατά δύο χρόνια η επίδρασή του προκαλώντας άγχος και φόβο, ενώ η αδυναμία να πειστούν όλοι οι άνθρωποι να εμβολιαστούν δείχνει ότι το πρόβλημα δεν λύνεται απλά.

Συνέπειες της πανδημίας είναι το κλείσιμο του ανθρώπου στον εαυτό του, η αλλαγή στον τρόπο θέασης του θανάτου, καθώς ήρθε στο προσκήνιο η επιβολή του σε μας και όχι η επιλογή μας πώς θα πεθάνουμε με την ευθανασία, όπως το αντιμετωπίζαμε μέχρι τώρα. Γεννήθηκε μία νέα ηθική, ενώ ο ανταγωνισμός έχει γεννήσει μία βιομηχανία fake news.

Ποιος γνωρίζει, για παράδειγμα, ότι ο νομπελίστας Μοντανιέ, που οι αντιεμβολιαστές προβάλλουν ως πρότυπο, έχει ήδη εμβολιαστεί, όταν απέτυχε η Γαλλία να παραγάγει το γαλλικό εμβόλιο;

Η εκκλησιαστική ζωή εθίγη. Ενοριακές και μοναστικές κοινότητες χτυπήθηκαν από τον κορωνοϊό, κλονίστηκε η εμπιστοσύνη των πολλών στα μυστήρια, αποξενώθηκαν οι πολλοί από την εξομολόγηση, μειώθηκε η επαφή στο κατηχητικό έργο, ενώ υποκαταστάθηκε η ανθρώπινη κοινωνικότητα από το Διαδίκτυο. Έντονη είναι η κριτική στάση εις βάρος της ηγεσίας της Εκκλησίας, ενώ κλονίστηκε και η εμπιστοσύνη των πολλών στην Εκκλησία ως θεσμό. Παράλληλα, φάνηκε η

ασυνέπεια της πολιτείας και ο περιφρονητικός τρόπος αντιμετώπισης της Εκκλησίας από αυτήν, καθότι 7 φορές ακύρωσε ή προκατέλαβε τις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου, ενώ και η Εκκλησία δεν διαμόρφωσε έγκαιρα πλήρη λόγο. Παράγουμε εξαγριωμένους χριστιανούς, επιθετικούς, έτοιμους να αποδεχτούν το ψεύτικο, το παραμύθι,, μία εκζήτηση θαυμάτων ως βάση της πίστης.

Κυρίως όμως παρασυρθήκαμε από την ανάγκη μας να είμαστε νικητές και αρνηθήκαμε να δούμε τον Χριστό του Σταυρού, της ταπείνωσης, της ήττας που γίνεται προϋπόθεση για την ανάσταση. Χωρίς πάλι Σύνοδο, το ερώτημα έρχεται έντονο: Ποιο σημείο αναφοράς θα έχουμε στην Εκκλησία; τον εαυτό μας, τη γνώμη μας, τους γεροντάδες; Αυτή η προοπτική γεννά χάος.

Χρειάζεται να κατανοήσουμε ότι ο πολιτισμός αλλάζει. Έρχεται η εποχή του μετανθρώπου, η εποχή που θα έχουμε τα ρομπότ συντροφιάς για να μιλάμε και όχι τους φίλους, ενώ με τα διαστημικά ταξίδια φαίνεται ότι η δεν αρέσει πλέον ούτε η γη και οι άνθρωποι ψάχνουμε παρηγοριά στην μοναξιά της διαστημικής ερήμου.

Ο κ. Νικόλαος έκλεισε τις σκέψεις του τονίζοντας ότι η Εκκλησία καλείται να λειτουργήσει στο τρίπτυχο «Προσευχή-Προφητεία-Παραμυθία» και ότι η πίστη αποτελεί την απάντηση του κληρικού και του κάθε χριστιανού στον κόσμο που αλλάζει, μαζί με τον αγώνα να μιλήσουμε την γλώσσα νοήματος ζωής που καταλαβαίνουν οι πολλοί και η νέα γενιά!

Δεύτερη εισηγήτρια ήταν η καθηγήτρια της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μαρίνα Κολοβοπούλου, η οποία μίλησε με θέμα «Μετά Χριστόν vs μετά covid 19: Αναγέννηση ή επανεκκίνηση;».

Με αφορμή το βιβλίο των Κλάους Σβαμπ και Τιερύ Μαλρέ «Η μεγάλη επανεκκίνηση», η ομιλήτρια τόνισε ότι σήμερα ζούμε πλέον σε μία εποχή στην οποία υπάρχει ένας θρησκευτικός αποχρωματισμός της παγκόσμιας κοινωνίας, ο κόσμος και άνθρωπος θεωρούνται αναλώσιμα στοιχεία, γίνεται προσπάθεια να σβήσουν από την μνήμη των ανθρώπων οι παραδόσεις και ο Θεός, ενώ οι ανθρώπινες σχέσεις φεύγουν από το επίπεδο της αγάπης και της κοινωνικότητας. Ο covid 19 λειτούργησε ως επιταχυντής εξελίξεων, καθώς πλέον ακούγεται ολοένα και περισσότερο ο όρος για «επανεκκίνηση», στην οποία η πίστη θα περιθωριοποιείται. Η απάντηση της χριστιανικής παράδοσης είναι η πίστη στην ανάσταση και η πρόταξη του Χριστού.

Μετά από ενδιαφέρουσα συζήτηση πάνω στις εισηγήσεις, το Συνέδριο έκλεισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος, ο οποίος και κάλεσε τους ιερείς να αγωνιστούν ώστε να δοθεί δυναμική χριστιανική μαρτυρία σ' αυτόν τον μεταλλασσόμενο κόσμο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στα πλαίσια του Συνεδρίου οι ιερείς προέβησαν σε εθελοντική αιμοδοσία, ενισχύοντας την κάλυψη των μεγάλων αναγκών σε αίμα που υπάρχουν στο Νοσοκομείο της Κέρκυρας.

